

MURASZOMBAT ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

A „Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület“ hivatalos közlönye.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 6 kor., fél évre 3 kor., egyes szám 20 fillér.
Előfizetési pénzek és reklamációk
BALKÁNYI ERNŐ könyvnyomdájába küldendők.

Felőlős szerkesztő: Dr. VRATARITS IVÁN.

Kiadó:

A Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület.

Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztőségi közlemények e lap szerkesztőségébe küldendők.

Hirdetési díj: 3 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 20 fillér, többszöri hirdetésnél soronként 12 fillér.
Nyilttér petit sora 50 fill.

Kath. templomépítés.

II.

1898. év tavaszán plébánosunk sok oldalról jövő sürgető felszólításnak eleget téve, templomépítésünk ügyében hitközségi gyűlést hirdetett, melyen is az egybegyűlt fārahívek az életrevaló eszmét általános helyesléssel felkarolva, annak kivételét egy szűkebb körű bizottságra ruházták. Az alig megszülemlt eszmét azonban már bölcsőjében megfojtotta egy cikk, mely a „Muraszombat és Vidéke“ 1898. év május 8-iki számában látott napvilágot. Az újság akkori szerkesztője a fejlődező csecsemőt egy cikkével jónak látta agyonütni. A cikkőr, ki maga is elismerte a templomépítésének szükségességét, több rendbeli okoskodással, melyek a helyi viszonyok helyes mérlegelésével a józan ész itélőszéké előtt alig állhatnak meg, az örvendetesen megindult mozgalomnak szárnyát szegte. Mi indította őt erre, annak okait hiába kutatom, ha csak ama általánosan elterjedt szóbeszédnek nem akarok hitelt adni, hogy a tisztelt cikkírő ép az időtájt a szabadkőmives szektával, mely minden pozitív vallásnak ádáz gyűllője, kacérkodott.

Az említett cikk érvei a kilátásba helyezett kath. autonómiából és a kegyuri kötelezettségek helytelen értelmezéséből vannak merítve, összes ellenvetései a két alapfogalomra vezethetők vissza. Legyen szabad ama cikkre, habár későn, néhány észrevételt tennünk.

Éleesebb látásu emberek már abban az időben tudták, hogy a kath. autonómiai szervezetről nem lesz semmi, hogy az csak politikai sakkhuzás volt a felizgatott kath. kedélyek lecsillapítására. Hogy a lefolyt hét esztendő vajudásai között sem tudott megszűlni a kath. önkormányzat, maga ez a tény felment már minkelettől, hogy a templomépítés ügyében a kath. autonómiából folyó következtetések cáfolatába bocsátkozunk. Ha pedig valaki a hitközségi vagyon kezelésébe akarja befolytani, annak számadásairól hova fordításról tudomást szerezni, az ily kíváncsi érdeklődőknek önkormányzat nélkül is privátban szívesen szolgálnak felvilágosítással. Sőt ha nem enyveskező, még a templomperselybe való gyűjtéssel is megbízzák. Nem kell félni a templomok szerény vagyonkáját, elég szigorú ellenőrzés alatt áll az. De tegyük fel, hogy

a kath. autonómia létesül, az ő keretében vajjon ki fogja viselni a templomépítés költségeit? Nem ugyanazok-e, kik adományait e célra önként felajánlották? Annyi jogi tudást is lehetett feltételezni a templomépítés céljából gyűlésező tagokról, hogy a templomépítésre az egyes adókulcs szerint esetleg kivetendő összeg behajtásánál a közigazgatási kényszer (brachium) nem vehetik igénybe. Nem hatalmas eszközökkel, hanem sokkal magasabb eszmétől hevitve, önként ajánlottuk fel tehetségünk szerint anyagi erőforrásainkat a legszembetűnő cél érdekében. A költségek reánk eső hányadát, mint tisztelünk adóját, Isten oltárára szívesen hoztuk volna áldozatul, mert a jökevdű adakozót szereti az Isten.

Az ellenvetések második része a kegyuri kötelezettségek helytelen magyarázásában csucosodik ki. „Építsen a patronus“ hajtogatja némely ember takargatva Isten és a menyeiek iránt való szeretetlenségét. De miért épen a patronus egymaga? miért nem mindannyian a patronussal vállaltett buzgalommal?

Ily nemű érvelésnek lett volna alapja a jobbágyság idejében, midőn az alattvalók

TÁRCA.

A Guszti kalandja.

(Füredi életkép.)

— A „Muraszombat és Vidéke“ eredeti tárcája —

Irta: TÖRÖK ERNŐ.

— Szervusz, jó reggelt! — köszönt be Rudi.
— Szervusz, jó napot! — felelt szőrákozottan, vontatva a szót, Guszti s cigarettázva hanyagul nyújtózkodott végig pamlagán.

— Inasodall találkozám s meglepetésemre tudatá, hogy egész váratlanul hazajöveél a fürdőről — szölt Rudi.

— Hagyd el barátom — vága közbe türelmellenül Guszti — ne is beszéljünk a fürdőről, én fürdőre többé már nem megyek.

— Ah! oh! — sohaját csintalan kétkező mosolylyal Rudi, — mifele hátrálás, micsoda lemondás, minő kacajra méltó kifejezés ez: Én fürdőre többé már nem megyek!? és éppen hallani ezt a te ajkaidról Guszti?! Mivé lettél te, a hősök hőse, az arszlánek példányképe, az ellenállhatatlan hódító lovag?

— Eh hagyjuk az élelődest barátom, épés a hangulatom, tegnap átkozottul vacsoráztam, nem volt nyugtom egész éjjel, a fejem most is kábult — mentegetőzött Guszti.

— Ez csak lári-fári! Hej mást tanusit szemed fénye, mást gyanítat az összezáncolt homlok — faggatá Rudi — más lappang ott a mellény alatt. Eddigél nem volt köztünk titok soha s mi okozhatja most velem szemben eme bizalmatlanságot? Apropos! tudod-e, hogy holnap után szabadságomat megkezdem és fürdőre megyek üdülni. Vajdon hová? még nem határoztam, utközben értesítelek holletemről. De végtelenül kíváncsián tevé a történetek s keserű lemondásod indoka iránt. No, de hát kérlek, szólj, beszélj. Mert kibőjtöllek, kiöntelek ám hallgatásod titkos rejtékéből, akár csak az ürgét; tudod én követelő és visszautasíthatatlan vagyok.

Tehát fürdőre készülsz? — vontatá Guszti, ha már annyira lerázhatatlan hirszonjas, kíváncsi vagy, ugy új le és hallgass, de türelmesen.

A barát diadalmos főhajtsással loált.

— Azt tudod — indult meg az elbeszélés — hogy 4 hetet szándékoztam tölteni a i fürdőn, mert a fővárosi élet megtámadá egész idegröndszemet.

Nősülni akarok, itt már az ideje; a testet

edzeni okvetlen szükséges rám nézve. Hisz ép testben lakó ép lélek lehet csak tényleg fogékony az élet ezerféle kinálkozó kellemei iránt.

A házasetlebe roncsolt testet, kihalt lelket vigyék? Ily szép feltevésekkel indultam utra; a pesti Guszti, az arszlánt, saját éneket, magamat itthon akarám hagyni, hogy újjászülésemnek utjába akadályt ne gördítsen.

Füredi szállásomon elhelyezkedem; a zenekar épen Erkel „Bánk bán“-ját adta elő.

Ablakot nyitva, kissé fáradtan az uttól, tele tüdővel szívtam a havasok aljában a fenyőillattól balzsamos üde levegőt.

Ni ni! Festői alak! Crème színű ruha, égszínkék díszlő, a legújabb párisi lakat, világos cipőbe bújtatott ici-pici lábacskák

Fáradtság ide, fáradtság oda . . . Minden szép eszményi gondolatom, feltevésem egy pillanat alatt szárnyra kelt . . . én ismét a pesti Guszti valék Valami szobaciuust találtam futtomban feltaszítani (a későbbi ajándék után megbeszátott a jámbor lélek) és . . . és . . . gondold el . . . az emeletről lerohanva . . . Ő . . . Ő előtte állottam.

Meg voltam büvölve, el voltam varázsolva . . . lábaim mintha csak gyökéret vertek volna; csak néztem, bámultam mereven, míg tündérem —

bizonyos függő viszonyban voltak hűbéruraikkal szemben és tartoztak nekik bizonyos szolgálmányokkal mind munkában, mind természetnyekben adózni. Ama időben a földesurak lelkiismeretbeli kötelességüknek tartották, hogy alattvalóiknak lelki szükségleteiről iskolák és templomok építése által gondoskodjanak.

Ily nagylelkű jötevők híveik lelki gondozására templomokat építettek, lelkesi álmásokat szerveztek és ezek fenntartására, ellátására nemcsak magukat, hanem birtokaikat is implicite lekötelték (patronatus realis). Ámde a hűbéri viszony megszűnt, a jobbágytság függő helyzete és a köteles szolgálmányok eltöröltettek, nincs tehát jogalap arra nézve, hogy a kegyur a hívők számarányának megfelelő, kibővített templomot egy maga építse fel. Peres eljárásnál a kegyuri kötelezettségek jogviszonyának elbírálásánál az 1808 év nov. 29-én kelt kir. leirat nyer alkalmazást, melynek értelmében a templomépítés összes költségeit a kegyurak viselik, míg a hívők csak kézi és ígás munkára kötelezhetők. Ámde eme szabály folytonos joggyakorlat folytán csak a régi dűledező és immár közveszélyessé vált templomok újrajépítésére alkalmaztatik. Ami ősrégi templomunk szilárd falai pedig, melyek már több mint félezredév viharával dacoltak, még most is oly biztosan állanak, hogy beomlásuktól a reakövetkező másik félezredévben sem kell félnünk. De feltéve, hogy a bíróság megítélné, miszerint a potronus köteles a hívők számarányának megfelelőleg kibővíteni, vajjon megfelelő-e kívánságunknak ama eljárás, ha kegyurunk minden építészeti és esztétikai érzés sutbavetésével templomunkat annak hosszirányában néhány méterrel kiépítené? Pedig lám ehhez ő neki is joga volna!

A jó ügy érdekében azért kérve kérjük azokat, kik Isten iránt való szeretetlenségük-

ben egy fillért sem akarnak áldozni, hogy fondorlataikkal legalább ne szítsanak torzalkodást a hívők és a patronus közt, semmivel sem menthető zsigoriságukkal az adakozásban másokat vissza ne tartsanak. Századokra kiható célunk megvalósítása, véleményünk szerint, csak a kegyur és a hívők egyetértő működése és váltvetett áldozatkészsége folytán fog sikeres módon megoldatni.

Ne várjunk tehát a távol jövőben kialakuló kath. autonómiai szervezkedésre. Igenis gyűjtésünk a mult vasárnapi számban e tárgyról értekező cikkirő felhívása szerint; a szent ügy szolgálatában ne hagyjuk magunkat terrorizálni holmi ellenséges érzületű sporadikus jelenségek által, a hívő nép nagy többsége erkölcsi és anyagi támogatását nem fogja megvonni tőlünk. És ha Isten hajlékára szánt szerzet adományaink nagyobb, tekintélyesebb összegre növekedtek: keressük fel templomunk védurát, patronusát, hogy anyagi erőink elégtelenségét bőkezűségével támogassa. Hisszük, megvagyunk róla győződve, hogy vallásos buzgóságáról országszerte ismert kegyurunk ősei fészkeben, Muraszombatban, nem fog szűkkeblűen elzárkózni oly mű létesítésétől, melyely nevét ragyogó betűkkel írhatja a késő utókor emlékébe.

Uj szerek a vadrepce és vadmustár írtására.

A gyomok elleni védekezés a gazda folytonos és feszült figyelmét veszi igénybe, a gyomos földekről nem lehet minden esetben a hanyag gazdára következtetni, a vetés véletlenül oly kedvezően időben történhetik, hogy a gyom elhatalmasodik. Megszámalkatatlannal gyomanyag fekszik a talajon, mely kedvező viszonyok között fejlődésnek indul. A természet utjai csodálatosak, midőn a gyommagvak csirázóképességét éveken keresztül megtartja, hogy a növényfajtát ki ne pusztuljon. A gyomok

elleni küzdelem hosszú éveken keresztül szigorú következetességgel folytatandó, mert a gyomok elszaporodása rendkívül nagy károkat okoz a gazdának. A gyom álló helyén más növény nem terem, a művelti növények elől a táplálékot elvonja, azokat beárnyékolja, előlük a világosságot, a meleget elfojja, a táplálkozásra nélkülözhetetlen talajnedvességet fogyasztja.

Sokfelé a vadrepce, vadmustár képezik a tavaszi vetések fő gyomnövényeit s gyakran, sajnos, több a vadrepce a szántóföldön, mint a tavaszi gabona s ezek ellen semminemű művelési móddal nem védekezhetünk, csak akkor, ha tavaszi gabona helyébe őszt vetünk, mert ez esetben az őszszel kikelő gyom télen át elpusztul és más magvak nem kelnek ki, ha csak tavasszal a talajt nem bolygatjuk, midőn is új magvak kerülhetnek a felszínre.

A vadrepce írtása tekintetében feltűnt kellett először M. L. Bounet, ki azt tapasztalta, hogy a 6 százalékos rizgálicolat a vadrepce előli, míg a zab a locsolás folytán nem szenvedett. Híter ezen eljárásra nézve kijelentette, hogy a vágálicolat is ilyen hatása lesz, mint azt később Martin nagyban végzett kísérletei be is bizonyították.

Azóta ez irányban számos többé-kevésbé sikerült kísérlet végeztetett, egyebek között a rostokki kísérleti állomás már 1898-ban foglalkozott ezen kérdéssel s ez alkalommal kiűnt, hogy a vágálicolat használatára némi alkalmatlansággal jár, mert nemcsak nehezen oldódik, de a levegőn állván, beléle vasoxid-hidráttól álló iszap ülepszik a fenekére, mely a permetező eszközöket eltömi.

Kiderült továbbá, hogy a vadrepce, vadmustárt és más leveleiben bővelkedő gyomféléket nemcsak a nehézfémek sói pusztítják el, de más sóoldatok is, és pedig első sorban a trágyások, mint: chitálsó, kénvas ammón és 40 százalékos klórkálium oldatai, melyekből 15—40 százalékos oldatok készíthetők, alkalmas viszonyok között a 15 százalékos oldalt is olyan jó hatású, mint a koncentráltabb oldatok.

Ezen sóoldatok hatása a vadrepce és vadmustárra feltűnően gyors, ha a 2—4 hetes zab és vadrepce vetést véli permetezük; kedvező időben már két óra múlva láthatjuk a vadrepce hervadását és elhalását, míg a zabnak semmi baja nem történik.

Belátható, hogy ezen trágyásoknak a gyomirtásra való használatára jóval többet ér, mint a vas- és réz-sóknek az alkalmazása, mert az előbbieket használatára mellett fölsegélyljük a vetéseket s különösen a chitálsóval és a kénvas ammón használatára célra föltehető ajánlható, mert ez esetben a trágyázás és gyomirtás egyesíthető.

A zab és az árpat a fent említett oldatok nem károsítják, a borsó, bab, búkőny, csillagfűvek és répara azonban károsnak bizonyultak, a fiatal herére is káros, későbbben azonban már baj nélkül kiállják a permetezést.

Egyebekre nézve következő pontokra legyünk tekintettel:

1. Leggyorsabban mutatkozik a hatás, ha a sóoldatokat száraz és nem szeles időben permetezzük el, különösen alkalmas a délelőtt, ha már a harmat felszáradt, igen alkalmas a napos idő.

2. A késő délutáni permetezésnek kevés a hatása, mert az esti harmat az oldatot lemossa és felhigítja.

engem figyelmére sem méltatva — utánozhatatlan keccsel, mellettem elbegett. Mire hámulatomból fölecsudtam, Ő . . . eltűnt, nem találtam sehol.

Leszidtam magamat bárgyúságom miatt, dühös voltam, hogyan veszhettem el lélekjelenlételem et . . . és épen én ?

Nem mentem, de valósággal — mint üdözött vad — rohantam jobbra, balra; ha száz szemem lett volna is, bizonyára lett volna mind-egyiknek elég dolga.

Híába volt minden . . . Ő eltűnt . . . láthatom-e még rajtala és valahol ?

Bepillantottam éjszótét szemembe, azok villáma is már észbontó. Az anyagi derült homlokot a legdusabb sötét gesztenyeszínű hajzat árnyékolta . . . Korálpíros epényi mosolygó száj hofebér fogorával . . . Arcán a tavasz rózsáival . . . Ilyenek csak az ég anygái lehetnek . . . (Gusztú egészen felhevült a visszaemlékezés alatt s majd folytatá.)

Tűnődve, leverten értem föl lakóimra — persze vacsora nélkül. Az én korábbi, válaszolatannak, Emmetkának emléke teljesen elmosódott . . . szivem oltárának bálványja leve az ismeretlen tenémény.

A nyitott ablakon bámultam ki a csillag-táborra; megfordult már a göncöl szekere is, de álom nem jött szemeimre . . .

A távolban a keleti égbolt pirja megis legyőzte végre a testi erőt . . . az ablakban zárultak le szemem s csak a fürdői zenekar szokásos reggeli üdvözlőlete érdemtet föl.

Álmomban völgyek, íjesztő mélyedések fölött repültem át . . . mindennit Őt kerestem . . . Betekintettem a hegyoldalakat koszorúzó erdők esendés titkaiba . . . csak Őt nem találtam sehol.

Ha Ő . . . beteg volna, úgy bizonyára a forráskúthoz jó . . . gondolám s a gondolatot rögtön a tett követé.

A győgyforras bugyogott, pezsgett . . . az én szivem a Pele vulkárként forrott, hánykódott oda bent . . . Mondhattam, hogy nem irigylendő az oly helyzet.

Láttad az eget száti hajnalbitorában ? Hallottad az erdők s ligetek szívéit, a csalogányt a madár zenekarral együtt dalra kelni, midőn a felbuvó napot üdvözlik pici szívek minden melegével ? Láttá-e a pázsitot s a virágtábot, midőn örömkönyre fakadva, harmatlan fűdőve fogadja égi völégényét, midőn ez feleskölja a virág keléknék gyöngyharmatát ?

A természet fensége lopódzott a szivembe, agyamba . . . megpillantottam Őt . . . de kísérője vala ám !

(Folyt. köv.)

Marhasó kapható különként 13 fillérért Kardos József muraszombati kereskedésében.

Gróf Batthyány Zsigmond horvátországi (Klenovnik) uradalmában keresték egy körederész és három erdőőr. — Ajánlatok: Gazdasági intézőség Csendiak, posta Vas-Ferencfalva intéződének.

Tanító urak figyelmébe!

A közelgő iskolaévezárt alkalmából tisztelettel felhívom a t. tanító urak becses figyelmét az általam finom papíron és csinos kivitelben előállított

vizsgalapokra.

BALKÁNYI ERNŐ Muraszombat.

233/1905. végr. sz.

Árverési hirdetmény.

Ahurott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a muraszombati kir. bíróságnak 1904. évi Sp. I. 767. számú végzése következtében dr. Czifrák János ügyvéd által képviselt „Muraszombati Takarékpénztár r.-t.” javára Koudila István, Jakisa Ferenc és Skirlecz Mihály szentbenedeki lakosok ellen 300 kor. s. ár. erejéig 1905. évi ápril hó 11-én fogantatott kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 606 koronára becsült következő ingóságok, u. m. tehén, üsző tinó, kis borjú és malaczköböl álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a muraszombati kir. bíróság 1905. évi V. 109/2. sz. végzése folytán 300 kor. tökékövetelés, emek 1903. évi október hó 1-ső napjától járó 8% kamatai és eddig összesen 72 kor. 50 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Szent-Benedeken Koudila István lakásán leendő megtartására

1905. évi június hó 9-ik napjának

d. u. 3 óraja határidőül kitzeték és ahhoz a venni szándékozó ezennel oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbit igénynek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltak s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Muraszombatban, 1905-ik évi május hó 28. napján.

SZABADFFY JÓZSEF,
kir. bír. végrehajtó.

Egy ügyes lapkihordó

napilap elárúsításra azonnal felvétetik

Balkányi Ernő papirkereskedésében
Muraszombat.

Benzinmotorok, Gőzcséplőkészletek, Aratógépek és egyéb Mezőgazdasági

Gépek

legújabb szerkezetben és
legjobb kivitelben kaphatók

A Magyar Kir. Államvasutak Gépgyáranak

vezérügynökségénél

BUDAPEST, V., Váczi-körut 32.

Árjegyzéket és költségvetést kívánatra ingyen és bérmentve küldünk.

Nyomatott Balkányi Ernő gyorsajtóján, Muraszombatban.

A

„Pesti Napló“ új karácsonyi ajándéka.

Modern Magyar

Festőművészek

a címe új kiadványunknak,
melyet 1905. évi karácsonyi ajándékkul szántuk t. előfizetőinknek.

Ez új ajándékünkünk, noha folytatása és kiegészítő része lesz a „Magyar Festőművészet Album“-nak, mégis mint teljesen önálló mű gyönyörű foglalatra lesz a modern magyar festőművészet remekeinek.

Eddigi karácsonyi ajándékaink is a magyar irodalmat és magyar művészetet szolgálták, nagyszabású és nagyértékű díszművek szacszerezi példányival terjesztve el a magyar költészet és festőművészet nagyjainak alkotásait. A remekművek és díszes sorozat folytatja most a „Pesti Napló“ új és minden eddigi ajándékát túlszárnyaló díszművel: a **Modern Magyar Festőművészek-kel.**

Ötven nagyszabású festményt szemlélünk ki a modern magyar festők alkotásaiából, nagyrészt mesteri kivitelű műlapokon és

gyönyörű, több színyomású képekben.

Ezenkívül be fogjuk mutatni e műben jelesebb festőink vonzóan megírt életrajzát. A szöveget, amely a modern magyar festőművészet történelmének fogja tárgyalni, elsőrendű esztétikusaink könyved előadásában, színes képek és rajzok fogják tarkítani. Albumunk külső formájában is követni fogja eddigi törekvéseinket és a magyar könyvkötőipar művészet újabb alkotása lesz.

Ezt az új, páratlan díszű ajándékunkat megkapja karácsonyra állandó előfizetőinkön kívül minden új előfizető is, aki mostantól kezdve egy évre megszakítás nélkül a Pesti Naplóra előfizet. Az előfizetés fél- és negyedévenként, sőt havonta is eszközölhető.

Előfizetési ár: 1 évre 28 kor., 1/2 évre 14 kor., 1/4 évre 7 kor., 1 óra 2 kor. 40 fillér. — Mutatványszámot szívesen küldünk. Tisztelettel

A „PESTI NAPLO“ kiadóhivatala.

Kézimunka

montirozását, diszítését, továbbá mindennemű díszmunkákat és díszkötéseket jutányos árban készít **Balkányi E.** könyvkötészet.

Imakönyvek

magyar, vend szöveggel, díszes kiállításban
róm. kath. és ág. ev. vallásuak számára
kaphatók

Balkányi Ernő, könyv- és papirkeres-

kedő és könyvnyomdatulajdonos

Alsólendva és Muraszombat.

Megtekintésre

ajánlom a n. é. Muraszombat és vidék
közönségének

képeslevezőlapjaimat

nemkülönböztetve díszes dobozokban és csomagokban finom

levélpapirjaimat.

Balkányi Ernő papirkereskedése

Muraszombat.

Iszákosság nincs többé!

Kívánatra bárkinek bérmentesen küldünk egy csomag Cozaport. Kávé, tea, étel vagy szeszese italban egyformán adható az ivó tudta nélkül.

A Cozaport többet ér, mint a világ minden szöbeszéde a tartózkodásról, mert csodahatása ellenszenvessé teszi az iszákosnak a szeszese italt. A Cozaport oly csendesen és biztosan hat, hogy az feleség, testvér, avagy gyermek egyaránt, az ivónak tudta nélkül adhatja és az illető még csak nem is sejt, mi okozta javulását.

Nemrégiben egy fiatal asszony nekünk körülbelül a következőket mesélte:

„Igen, én is használtam ezt a remek szert a férjem tudta nélkül és hála Isten, teljesen segített rajta Jo férj volt józan állapotban, de sajnos, majd mindig részeg volt. Folytonos féltelm adagolom és kétségbeesés, szegény, beestelenség és szegénység közepette életem! De minék is meséltem volna el másoknak? Nem csodálatos e igazán, hogy egy asszony a dolgot saját maga ekképpen irányítsa és otthonát, gonderhes tizhelyet örömpalotává tudja varázsolni?”

Coza a családok orreit békítette ki ismét, sok sok ezer férfit a szegény és beestelenségtől megmentett, kik később józan polgárok és ügyes üzletemberek lettek. Temérdek fiatal embert a jó utra és szerencsés életet segített és sok embernek életét számos évvel meghosszabbította.

Az intézet, mely a Cozaport tulajdonosa, mindazoknak, kik kívánják, egy próba adogat díj és költségmentesen küld, hogy így bárki is meggyőződhessen bizonyos hatásáról. Kereskedünk, hogy az egészségre teljesen ártalmatlan.

COZA INSTITUTE (Dep. 12f), 71, High Holborn, London, W. D., ANGLIA.

(Levelek 25 fillér, levelező-lapok 10 fillérre bérmentesítendők.)